

[LT]

Namuose jaučiamės „savimi“. Ypač, kai juose tuo metu nėra jokio kito asmens, tik tu pats. Namai, tai saugi, svetimų akių nepaliesta erdvė. Svetimos akys tai svetima ir mums dažniausiai nepriimtina nuomonė. Visuomenė mums diktuoja taisykles: vienas užrašo, kitų ne, bet faktas tas, kad jos egzistuoja ir mes reaguojame į jas. Jos mus valdo, mes susiliegame su mase. Peržengdami namų slenkstį mes kartu ir nusipurtome tas visuomenės primestas taisykles ir įžengiame į savo laisves valdas. Vakaraus užtraukiame užuolaidas ir dar labiau atsiribojame nuo pašalinio pasaulio ir paliekame tarp keturių sienų.

Tai yra labai privati erdvė, kuri neriboja mūsų veiklos. Namai, tai mūsų kiautas, kuris mums yra jaukus ir saugus, kad ir koks bebūtų, nes sukuria privatumo jausmą. Namuose mūsų niekas neteisina. Gulėdami lovoje, ant krūtinės pasidėjus duonos rėkę, galime valgyti sriubą šaukštu, šiek tiek garsiau siurbtelėdami, leisdami deguoniui patekti į burną ir receptoriams labiau pajusti skonį, o galiausiai sriubą užsiversti ir išverti paskutinį gurkšnį. Visuomenė po šio vaizdo pridėtų komentarą – primityvu ir kiauliška, bet visuomenės akys nepatenka į privačių namų vidų. Dar privatesnė erdvė yra vonios kambarys. Imtymiai privatu. Peržengus šį slenkstį išnyksta visos taisyklės, kurios mums yra nenaudingos. Mes jaučiamės visiškai saugūs. Mes šukuojamės plaukus, valomės dantis, ir atliekame lygiai tą patį, ką atlieka visi. Bet tai nėra viešinama. Tai vis dar nepatogu ir kelia raudonį. Kur higieniška veikla prisiliečia prie asmens, tai tampa per daug intymu ir neviešinama. Įsivaizduojame, tarsi kiti nesikirptu nagų, o tuo labiau jų panagių niekad nebūtų palietę purvas.

[EN]

We feel „ourselves“ at our homes. Especially, when there's nothing, but you. Home is safe, strangers eyes untouched area. Strangers eyes is extraneous to us, and usually unacceptable opinion. Society dictates to us the rules: one writes, the other not, but the fact is that they exist, and we respond to them. They are owned by us and we merge with the masses. Going beyond the threshold we are together and shook the society imposed rules and enter into our freedom property. In the evenings, we bring the curtains and further more the distance from ourselves to the side of the world.

This is a very private space, which does not limit our activities. House, our shell, which we are comfortable and safe, and that whatever because it creates a sense of privacy. At home, we aren't being judged. Lying in bed, on the chest resting bread shouted, we can eat soup with a spoon, a little louder

slurping, allowing oxygen to enter the mouth and taste receptors for increased visibility and ultimately soup heap up and interpret the last sip. The public image of this added comment - primitive and piggy, but no one sees that. Even more private space is the bathroom. Intimately private. Beyond this threshold disappear all the rules that are useless for us. We feel completely safe. We comb the hair, clean teeth, and doing exactly the same thing that all performs. But it is not publicly available. It is still uncomfortable and cause redness. Where hygienic activities contacts with the person, it becomes too much Intimate and private use only. We imagine if others doesn't cut their fingertips and if would never been touched dirt.

JUSTINA GARANSKYTĖ

b. 1984, Lithuania

[LT]

Gimiau 1994 m. Šiauliuose. 2016 m. baigiau dailės ir dizaino pedagogikos bakalauro studijas Šiaulių universitete, Socialinių, humanitarinių ir menų mokslų fakultete.

[EN]

I was born in Šiauliai city 1994. In 2016 finished Šiauliai university, Faculty of Social Sciences, Humanities and Art. Have a bachelor degree in Art and design pedagogy.